

Előfizetési árak:
 Egész évre ——— 12 frt.
 Félévre ——— 6 " "
 Negyedévre ——— 3 " "
 Egy órára ——— 1 " "
 — Egyes szám 4 kr. —

Kiadóhivatal:
 Pleitsz Fer. Pál könyvnyomdája
 Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszo-
 lamások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi Iroda:
 Nagy Becskerek,
 Zápolya-utca 1-ös szám,
 hová a lap szellemi részét, illető
 minden közlemény intézendő.

Hirdetések
 a kiadóhivatalban fogadtatnak el
 Azonkívül az összes hirdetési
 irodákban.

Megjelenik mindennap,
 vasár- és ünnepnapok
 kivételével.

Bánffy és a magyar udvartartás.

Budapest, január 16.

Bécsből, igen előkelő helyről veszi fővárosi leve-
 lésünk az alábbi értesítést.

Bánffy Dezső báró, az új magyar
 miniszterelnök a magyar udvartartás ügyé-
 ben is mindenesetre ki fogja eszközölni
 oly elvileg már engedélyezett kívánatok
 teljesítését, a melyeknek megvalósítása
 eddig késett.

Ennek magyarázata abban van, hogy
 ő felsége már régóta különös bizalmával
 tünteti ki Bánffy bárót, mert ő a korona
 jogainak és érzelmeinek hagyományos ma-
 gyar lovagias tiszteletben tartása mellett,
 miként Fejérváry báró is, mindig bát-
 ran fellépett a népszerűség pillanatnyi
 hangulataival szemben.

Nagy előny a magyar szabadelvű kor-
 mánypártra, hogy Bánffy bárónak elvhu-
 ság és következetesség által feltétlenül
 megbízható politikai nézeteit a korona al-
 kotmányos prerogatíváinak megvédését,
 valamint a király és a nemzet közti sze-
 retteljes bizalom és összhang szükségese-
 ségét illetőleg épp úgy minden körülmé-
 nyek közt bizalomra méltónak tartják,
 mint Fejérváry báró ismeretes politikai
 felfogását, a kinek hivatalban maradása
 szintén nagyon előnyös az új szabadelvű
 miniszteriumra.

A közös külügyminiszteriumban tehát,
 — szigorú fentartása mellett amaz elvnek,
 hogy a magyar belügyekbe való avatko-
 zásnak még a látszatát is kerülni kell, —
 valamint osztrák kormánykörökben is ro-
 konszenvvel üdvözik Bánffy kinevezését
 magyar miniszterelnökké és hiszik, hogy
 az ő miniszterelnöksége alatt a szabadelvű

pártnak kormányzói célokra most is
 elegendő ereje belső egyetértésre és a
 tagok számára gyarapodni fog a párton-
 kívüli, de szabadelvű program alapján
 választott képviselők belépése, illetve csat-
 lakozása által.

Kálnoky és a magyar államügyek. Bécsből je-
 lentik illetékes oldalról: Állítólag a külügyminiszteriumból
 eredő nyilatkozatokról, melyeket a magyar minisztervál-
 ságnak Bánffy Dezső báró miniszterelnökké való kinevezése
 által történő megoldását illetőleg teettek volna, — a Buda-
 pesti Hírlap és más magyar lapok bécsi leveleket közölnek,
 melyeknek az igazsággal és a tényleges viszonyokkal
 ellenkező tartalma csak az illető bécsi lapudósítók önké-
 nyes koholmányain alapul. Különösen fantasztikus képte-
 lenségnek kell kijelentnünk azt a hirt, hogy Kálnoky
 gróf és Bánffy Dezső báró közt véleménykülönbség
 lenne s fenyegetne tovább is, mert a román kormány
 az a ráfogott lehetetlen szánleka lenne, hogy báró Bánffy
 miniszterelnökké való kinevezése miatt a magyar államnak
 és monarchiájának diplomáciai nehézségeket okozzon. Egyes
 magyar lapokban megjelent téves véleménynyel szemben,
 mintha a „Fremdenblatt“ utolsó cikkelyei félhivatalos jel-
 leggel vagy irányadó osztrák politikuskokéval egyező né-
 zettel bírnának, — illetékes helyen konstatálják, hogy
 egy a külügyminiszteriumban mint az összes osztrák mi-
 niszteriumokban határozottan visszautasítanak minden
 eszmeközöséget és felelősséget a „Fremdenblatt“ szerkesz-
 tőségének eme privát munkáját illetőleg.

Vasuti szakoktatásunk.

Nagybecskerek, január 16.

Hazai viszonyaink vajmi ritkán részesülnek
 a külföldön tárgyilagos megítélésben. S habár
 újabb időben ez irányban is a helyzet fokozatos
 javulása észlelhető, főleg kulturális törekvéseink
 még mindig nehezen képesek kivívni a külföld
 elfogulatlan és méltató bírálatát. Ily körülmények
 között csak annál örvendetesebb az a tény, hogy
 vasuti szakoktatásunkról, egymás után két kül-
 földi szaklap is a legnagyobb elismerés hangján
 emlékszik meg. — A Bécsben megjelenő „Eisen-
 bahnzeitung“ ugyanis múlt évi 46. számában a
 vasuti szakoktatás kérdéséről írván, ezen a téren
 Magyarországot állítja oda követendő példa gya-

nánt, mint ahol először történt gondoskodás a
 vasuti hivatalnoki kar rendszeres és magasabb
 színvonalra törekvő kiképzetéséről.

A Berlinben megjelenő „Deutsche Verkehrs-
 zeitung“ pedig érdemesnek találta az „Eisenbahn-
 zeitung“ ezen cikkét, m. é. 52. számában egész
 terjedelmében reprodukálni. De adjuk át a szót
 az említett lapnak. Az „Eisenbahnzeitung“
 cikkének általánosabb érdekű részében így el-
 mélikedik: „Mindinkább terjed a meggyőződés,
 hogy a vasuti szolgálatba lépő hivatalnokok, kü-
 lönösen azok, kik a külső forgalmi szolgálat el-
 látására hivatva, az e célból szükséges elméleti
 és gyakorlati ismereteket külön szakiskolában
 szerezzék meg.“ „Leszámítva többnyire a központi
 igazgatásnál alkalmazott azon hivatalnokokat,
 kik technikai, jogi vagy kereskedelmi kiképzete-
 tésüket az illető felső tanintézetekben nyerték, a
 vasuti alkalmazottak még mindig igen nagy, sőt
 túlnyomó része marad fenn, kik az állam-
 ban és társadalomban oly jelentékeny contingenst
 képeznek, hogy iskolai képzetésüknek kér-
 dése napról-napra időszerűbbé és sürgetőbbé vá-
 lik. Ma még csaknem általános az a gyakorlat,
 hogy a szóban levő élethivatás emberei oly if-
 jabból kerülnek ki, kik legjobb esetben valami
 fölé középiskolát végeztek, kik tehát kénytelenek
 a gyakorlati ismereteket a szolgálat közben
 megszerezni, kiknek azonban különös buszalom-
 tól eltekintve egyáltalán alig nyílik alkalmuk
 arra, hogy azon elméleti ismereteket is elsajátít-
 hassák, melyek a vasuti szolgálattal szoros kap-
 csolatban állanak, s melyek elengedhetlenül siké-
 ségesek hivatásuk ártértesítéshez és feladatuk kellő
 színvonalon álló betöltéséhez. Az alsóbb hivatal-
 noki osztály kiképzetésének kérdése mellett a
 felsőbb fokú üzleti szolgálatra hivatott szakörök
 kiképzése sincs még tisztázva. Ennek a kér-
 désnek a megoldása még nehezebb, mert a feladat
 abban állana, hogy ezen funkcionáriusok egyön-
 tetű magasabb kiképzését nyerjenek, mely ki-
 képzetés a legkülönbözőbb szaktanulmányok
 alapján volna felépítendő.

Ez a kérdés különben úgy értekezleten,

A „TORONTÁL“ TÁRCZAJA.

R u e l.

— Dán elbeszélés. —

Ha az ember Párisból St. Germainba megy,
 balról, nem messze az úttól, várkastély látható, a
 melynek Ruel a neve. Romokban hever s lakatlan.
 Ott lakott XIII. Lajos mindenható minisztere:
 Richelieu bibornok s azon a vidéken általánosan
 ismert monda, hogy a hatalmas miniszter ott
 végeztette ki titkon azokat, a kiket láb alól el-
 akart tenni, ha nem tartotta tanácsosnak felettük,
 annak rendje szerint törvényt ülni.

Egy öreg ember, családapa, sok éven át
 nyomorgott valami terhes hivatalban Dél-Francia-
 országban anélkül, hogy boldogulni tudott volna.
 Ismételt kérvényeinek a mindenható miniszter-
 nél, a ki kénye kedve szerint osztogatta a hiva-
 talokat, vagy vette el azokat, rendszeren nem volt si-
 kere. Mikor azonban, egyszer egy jobbnak ígérkező
 állomás megüresedett, családja rábeszélésére el-
 határozta, hogy Párisba utazik, hogy ügyét sze-
 mélyesen sürgesse. Megérkezve Párisba, elküldötte
 kérvényét Richelieuhöz, s kiegészítő levélben kihall-
 gatást kért tőle. Aztán el volt rá készülve, hogy
 nem egyhamar érkezik meg a válasz a minisz-
 tertől.

Mily nagy volt azonban csodálkozása, mikor
 pár nap múlva, egy este a fogadóba hazatérve,
 lakásán találta Richelieu sajátkezű levelét, mely-
 ben a miniszter kéri, tisztelje meg öt másnap
 ebédre Ruelben.

Az öreg nagyot ugrott örömeiben, s a meg-
 írást kénye sorsát illetőleg jelel ek vette.

Másnap hát korán utra kelt Ruelbe a nagy
 ebédre.

Már jó darab utat tett meg és többször
 meg-megállott egy-egy nagyobb kőnél, rátette a
 lábát és leverte csizmájáról a port keszkenőjével.
 Egyszerre megeredt az eső, ki kellett nyitnia
 hatalmas esernyőjét. Az eső mind erősebben esett,
 már az esernyő sem nyújtott kellő védelmet el-
 lene. S minél tovább ment, annál járhatatlanabb
 lett az út a felgyülemlett esővíztől — főleg fe-
 hér harisnyában. Túrelmetlenül meg-megállott az
 öreg s ki-kukucskált, nem látta-e a közelben
 valami védő fedeleket? Nagy megkönnyebbülésére,
 nem messze az út mentén, fölfedezett egy kora-
 mátt, a melynek széles tornáca zsendéket nyuj-
 tott eső vihar ellen. Oda iparkodott.

Ugyanazon tornác alatt keresett oltalmat
 egy cinos bricskában egy nyilván jómódu, elő-
 kelő ember. Leszállott, hogy a mint szokás,
 megnéze az időt. A mint körültekintett, meg-
 látta a furcsa figurát. Az idegen kíváncsi lett
 az eredeti ember kiletére. Mikor hát az öreg a
 tornác alá lépett, barátságosan üdvözölte, pa-
 naszkodott a rossz idő miatt, s így beszédbe
 ereszkedett vele.

— Rossz idő — kezdé az idegen — s
 önre néve kétszeresen alkalmatlan, hiszen olyan
 elegánsan van ön öltözve. Ha szerénytelen nem
 lennek, megkérdezném önt utjának célja felől.

— Uram! — felelte az öreg önelégült
 arccal, — én ma a Ruel-kastélyban ebédelek.

E szavakra, mintha meghökkenett volna az
 idegen, szétlapul, kémlő tekintettel, tetőtől tal-
 pig végigmérte az öreget. De csakhamar össze-
 szedte magát s így szólott hirtelen barátságossá
 vált mosollyal:

— Pórápás véletlen, hiszen én is Ruelbe
 vagyok ebédre látos. Bricskában van még

egy üres hely; remélem megtisztel azzal, hogy
 elfoglalja.

— Az öreg felette megörült, hogy ingyen
 kocsizhat; nem mondatta hát kétszer magának.
 Az eső nemsokára megállott, s az öreg helyet
 foglalt a bricskában az idegen mellett. Az ostar
 pattogott s a ló szinte repült az országúton.

— Sietünk kell, — mondá, — mert már
 későn van.

Mialatt inkább repültek, mint kocsistak,
 folytatták a beszélgetést s megneveztek magu-
 kat, de hát teljesen ismeretlenek voltak egymás
 előtt. Az öreg őszintén elmondotta családja viszo-
 nyait, utazása okát és célját; fölemlítette a
 miniszternek iránta való előzékenységet s ebből
 merített reményeit.

— Uram! — szólott egyszer az öreg, — az
 ön lova mintha elfáradt volna; sokkalta lassab-
 ban megy, mint az előbb ment.

— Nem, nem fáradt, — válaszolta az ide-
 gen, — de az ön elbeszélése felette érdekelt s
 nem ügyeltem rá!

— De nem késünk el? — kérdezte az
 öreg?

— Nem sürgős, hiszen amott látszik már a
 kastély.

Erre az idegen drágakövekkel kirakott ér-
 tékes arany órát vett ki a zsebéből s rátekintve,
 mondá:

— Oh, még elég korán érkezünk! — As-
 tán rövidebbre fogta a gyeplőt s még lassabban
 hajtott.

— Hallja uram! — kezdte most, — én
 nem kétlem, hogy ön méltó arra a kitüntetésre,
 a mire a bibornok érdemesíti önt, de mégis ez
 annyira szokatlan, hogy alig hihetem, hogy itt
 valami tévedés ne forogna fenn. Hiszen ön maga
 mondja, hogy Richelieut nem ismeri. Hogyan

mint a szakirodalomban ismételt képezte már azóta értekezések tárgyát, úgy látszik azonban, hogy egységes megoldásra alig van kilátás. Ellenben az újonnan belépő üzleti hivatalnokok iskolai kiképzésének kérdése egészen világos és határvonalai szigorúan megvonhatók. Ez nem szolgál és nem szolgálhatott vitás fejtegetések tárgyául, mert itt biztosan megállapíthatók azok a célok, melyeket az ily iskolának maga elé tűznie kell. Épen ezért csak csodálkozni lehet azon, miért halad az ily iskolák felállítása mégis oly lassu lépéssel előre. E tekintetben dicsőretre méltó példával járt elő Magyarország...

És ezután következik az 1887-ben Budapestben felállított vasuti tisztképző tanfolyam szervezetének és tanterveinek rövid ismertetése, mely cikkirő szerint is a felső fokú tanintézetek közé soroztatik.

Minden esetre öröndetes, hogy Magyarország haladasi törekvései már a vasutügy terén is a külföld elismerésével találkoznak, a hol csak sokkal később mint más szerencsésebb országokban vált lehetővé küzdők sorába lépni a csak rohamos sietséggel és nagy áldozatok árán sikerült pótolni a mulasztottakat.

Az a körülmény, hogy a vasuti szakoktatás előbbre vitele körül hazánkat illeti meg a kezdeményezés dicsősége, csak busditásul szolgálhat az illetékes tényezőknek a tekintetben, hogy a még fiatal tanintézet megerősödését lehetőleg elő segítsék és ez uton a vasuti szakoktatás ügyét fejlesszék és előmozdítsák.

HIREK.

Tájékoztató.

Január 19. A kaszinó dalárdájának dalestélye.
Január 19. A nagybecskereki katonai hadastyán egy-let bálja.

Január 20. A vereskereszt-egylet közgyűlése.

Január 21. Közigazgatási bizottsági ülés.

Január 20. A magyar kör közgyűlése.

Február 2. Iparosok bálja.

Február 9. Athleták bálja.

A gőzfűrdő naponta reggeli 5 órától nyitva van nők részére kedden és pénteken délután.

Tisztelgések Nikolics Fedor bárónál.

Budapestről írják, hogy Nikolics Fedor bárónál mint a budapesti görög keleti hitközség elnökénél, görög új esztendő első napján Joannovics István kir. tan., orsz. képviselő, hitközségi elnök vezetése alatt küldöttség tisztelgett hogy szerencsekívánatait fejezze ki neki. — A tegnapi nap folyamán ugyanily czélből jelent meg Nikolics bárónál a „Tökölánum“ ifjúságának küldöttsége, Popovics V. István igazgató vezetése alatt.

történhetik hát, hogy ő önt nemcsak meghívja, hanem egyenesen ma hívja meg, mikor egészen szük, baráti társaság lesz nála?

— Hogy minden kétségét eloszlassam, — válaszolta az öreg — nézze a bibornok sajátkezü irását.

Az idegen átvette a levelet, beletekintett s elismerte, hogy az csakugyan Richelieu írása.

— De — mondá akkor bizonyára szerencsés volt ön egykor a miniszternek valami nagy szolgálatot tehetni.

— Én? — kiáltott az öreg s hangosan felkaczagott. — Hogyan jutnék én ahhoz az én alacsony állásomban, Párisból való sok évi távollétem alatt?

— Nos — válaszolta az idegen — ha sok éve történt is, az nem határoz. A bibornoknak jó emlékező-tehetsége van. Nála mi sem megy feledésbe. Gondoljon csak vissza életére, vajjon nem jött e vele valaha egyenesen, vagy közvetve érintkezésbe?

Az öreg egy kis ideig hallgatott, aztán így válaszolt:

— Egészen egyszerűen magyarázom meg a dolgot. Mint gyermek, egy időben iskolatársam voltam Richelieunak. Ugyanegy intézetben voltunk. De ő nem maradt ott sokáig s nem hiszem, hogy beszéltem volna vele. Mivelhogy olyan jó emlékező-tehetsége van, meglehet, emlékszik a nevemre abból az időből s egykori iskolatársát most meg akarja tisztelni.

— Az nekem nem elég — mondá az idegen. — Nem volt ön az alatt a rövid iskolai idő alatt barát, vagy ellenséges viszonyban vele? Gondolkozzak csak!

— Mi lehetett volna — mormolta az öreg. — Hiszen akkor négy gyerekek voltunk s a gyermekcsirnyeket hamar elfeledi az ember.

— A bibornok mit sem feled el, — válaszolta az idegen nyomatékkal.

— Bányfy Dezső báró vezetéknéve. A jelenlegi miniszterelnök családi neve tulajdonképpen nem Bányfy, hanem Losonczy volt. Egyik öse Tamás 1319-ben horvát bán volt, s ezen Losonczy Tamás fiát nevezték bányfi-nak. Később a család a Bányfyt vezetéknévül tartotta meg, míg a Losonczyt előnévül viseli mai napig.

— Az izr. nőegylet bálja. Aki tegnap este kilenc óra tájban a Korona-szálló éttermébe vetődött, könnyen azt képzelhette volna, hogy az olympuson van. Ezt a kellemes illúziót számos junói alakon és Mars fiaín kívül, kik szintén szép számmal voltak jelen, a bájos Hébék keltették, kik fáradhatlanul hozták az ifjító italt, akarom mondani a pezsgőt és a jobbnál-jobb ételeket. Hozták pedig a képzelhető legjobb pénzért és olyan adagokban, hogy 2-3 tá után akár egyalkapitány is jólakhatott. Samit különben hanguliyozni kívánunk, az olympus ép oly szép mint szeretetreméltó éthordói feladatuknak minden zsarolás, minden talakodás nélkül feleltek meg. Egyszóval a tegnapi estély bevezetése, mely e téren dicsőretre méltó újítást hozott be, az összes jelenvoltaknál elismerést aratott és az a kedélyes hangulat, melylyel az izraelita nőegylet bálja kezdődött, bizonyára nagyban hozzájárult ahhoz, hogy mindenki jól érezze magát a hajnalig tartó mulatságon. A kedélyes vacsora után természetesen a táncz kezdődött melyen egy az urak mint a hölgyek régen tapasztalt kedvvel és kitartással vettek részt. A négyeseket mintegy 70 pár tánczolta, vagyis annyian, hogy alig fértek el egy kolonban s így a nőegylet fáradhatlan elnöknője, Eisenstädter Ignácsné urnó, valamint a buzgó és előző-köny rendezőség, teljesen meg lehetnek elégedve az estély eredményével, melynek anyagi része is kielégítő, amennyiben a jótékony czélra körülbelül 300 frtot jövedelmezett. A hölgyek névsora a következő:

Asszonyok: Eisenstädter Ignácsné, Reimer Davidné, Kokits Jánosné, özv. Zolkieviczné, Sraubert Izidorné, Weisz Izidorné, Groszmann Zsigmondné, Grünbaum Arnoldné, dr. Hirschl Mórné, Billitzné, Hulerné, Jokly Lipótné, Löwingerné, Hirtensteiné, Bányainé, Mayer Henrikné, Löwyné, Seltosbergerné, Deutsch Zsigmondné, Kuränderné, özvegy Reinerné, Spiróné, Singerné, Eckstein F.-né, özvegy Fischerné, Fuchs Sándorné, Sücsné, Finkelsteiné, Freischbergerné, Juliusné, Eibenschützéné, Kohn Mórné.

Lányok: Billitz Malvin, Jokly Irma, Schosberger Malvin, Gerle Vilma (Szeged), Kokits Elza, Schnitzler Giza, Zaka Róza, Löwy Irma, Pollitzer Alma, Vágó Iren (Erdély), May Róza, Fischer Erika, Deutsch Rasi, Rosenfeld Szidi, Bányai Ilona, Hirtenstein Jolán, Finkelstein Etel, Deutsch Vilma, Kohn Róza (Zimony), Weisz Giza.

Az öreg csodálkozva tekintett rá s így szólott:

— De mégis — igen — az ön kérdése egy ostobaságot juttat eszembe, mire kétszer husz év alatt nem gondoltam. Az iskolában verseket faragtam volt. Egyszer epigrammát írtam Richelieure; mert mindég olyan előkelő, visszavonuló volt s a többi gyermekkel nem érintkezett. A vers kapós lett az osztályban. De mi ez? Hiszen most már éppenséggel megálltunk.

Csakugyan megállott a kocsí.

— Igen — mondá az idegen — egy lépést sem visszem önt tovább. Kérem, tessék azonnal leszállani.

Roppantul elsodálkozva, az öreg engedelmeskedett a parancsoló hangon mondott felszólításnak. Kiszállott s szó nélkül bámult az idegenre.

— Ha még mindig kedve van önnek Ruelben ebédelni — szólott az idegen — ám menjen oda, de én el nem viszem.

— Azonban — tette hozzá halkan — ha ön követni akarja tanácsomat, hát ebben a szempillantásban visszatér Párisba, postaloivat rendel s még ma este haza utszik.

Az öreg még szeretett volna valamit kérdezni, de már az idegen messze volt. Utána bámult s látta, hogy Ruel felé hajt. Megmagyarázhatatlan aggodalom szállotta meg; csakugyan nem merte utját folytatni, hanem visszatért Párisba.

Utakban a tornász előtt kellett elmennie, ahol odamenet az est ellen ótalmat keresett. A loápoló, aki az idegen lovát megabrakoltatta, éppen ott állott. Az öreg kíváncsian közeledett feléje s megkérdezte, kicsoda volt az idegen a bricskában? A loápoló azt válaszolta, hogy látásból ismeri, mert gyakran megy arra, nevét azonban nem tudja. De e szavakat olyan fur-

Német színészet Nagybecskereken.

A vasárnap nagy tetszés mellett színre került Ein armes Müdel című bohózatot zónaelőadásban ismételte meg a körünkben időző német társulat, amelynek kiváló erői tegnap is teljes érvényre juttatták a jeles bohózattermék kedélyes humorát. A közönség felvonásról-felvonásra fokozódó tetszésviharral fejezte ki elismerését a helylyel-közzel igazán kitünő szereplők irányában, kiket a második felvonás után szakadatlanul következő kaczagató slágerek után nyílt színen is többször a lámpák elé hívott. A tapsok javarésze ezuttal is a darab spiritus rectorának, Clement Tivadarnak szólott, aki farszító, de hálás szerepét igazi bravurral és pezsgő jókedvvel játszotta meg, dalait pedig szünni nem akaró tetszésnyilvánítások közt adta elő. Vele osztoztak az est sikerében Reval-Politzer Mária, aki elegans, disztigvált játékaival és gyönyörű énekével, Clement-Kovács Jozsefu, aki igazi külvárosi snajdagsággal párosult eleven temperamentumával vívták ki maguk számára az elismerő tapsokat. A maga nemében kitünő alkotást produkált Laube az ő kiérdemesült gigerlijével: egy kuplóját a viharos tapsokra meg kellett ismetelnie. Kitérő kacaj és tomboló tetszés fogadta Feuereisen megkapó realismussal megjátszott epizódalakját, valamint hogy jelesek voltak az epizód szerepek többi viselői: Bayer Minna, Charle Károly, Janisch József, Strauss Louis, Körner Tessa és D'Oreilly Lujza is. Holnap Charlie néni, Brandon híres bohózata kerül színre. Charliet Clement játsza.

— Egy tanítónő öngyilkossága. Titokzatos öngyilkosság keletett a napokban igazamat, mint tudósítónk írja, Petrovoszellő községben. Petrovics Katalin ottani szerb tanítónő ölte meg magát. Meg a mult év december havának 31-ik napján szerencsétlen ivott és csak e hó 9-én halt meg. A szerencsétlen leány borzasztó kinokat állott ki. Az öngyilkosság okaról számtalan hir kering, de tudósítónk szerint a legvalószínűbb, hogy a gyönyörű szép Katicza a szegény áldozata lett. Volt neki egy T. T. nevű kedvese, ki gyakran eljárógatott hozzá. Az öngyilkosság napján délelőtt is nála volt, sokáig turbékoltak már együtt, midőn a fiatal ember egyszer csak felugrott, az ablakhoz rohant, felszakította és kiugrott rajta az utcára. Az utcán több uri ember volt a szemtanuja ezen jelenetnek. A becsületében mélyen megsértett leány ezen gyalázatos tettet nem volt képes eltűrni s hogy az emberek gunykaözágását ne hallhassa, mérget ivott.

— Gavriila vitéz. A Zasztava legújabb számában legelső helyen dr. Gavriila Emil aláírásával egy cikkekake látott napvilágot, mely teljesen megvilágítja a „Zasztava“ intéző kö-

ezán mondta s olyan titkolózó arcifintorgatással kísérté, hogy az öreg jól látta, hogy többet is tud. Jó szó s egy kis borraivaló megoldotta a nyelvét.

— Nos igen — mondá a loápoló — ha tehát ön tudni akarja, az a finom ur a hohér volt. — A hohér! — kiáltott az öreg — mit csinál ő Ruelben?

— Hát olykor Ruelben ebédel, de eliheti, hogy olyankor nem nagy ott a társaság. A bibornokon s az idegen uron kívül akkor csak még egy jó barát ül az asztalnál, bizonyára nem többen. Ért most már engem?

Az öreg többet is tudott már, mint a mennyit akart. Ment, ment oly gyorsan, ahogy csak birt, vissza Párisba s nem sokat tördődött vele, hogy be ne sározza a fehér harisnyáit. Csakhamar megérkezett a vendégfogadóba, összecsomagolta holmiját s postaloivat rendelt. Néhány óra mulva már utban volt hazafelé, a hóványakrafőre érkezett, s családja nem beszélte rá többé, hogy személyesen menjen kérvényét megsürgetni.

Még ma is beszélnek azon a vidéken Richelieu rueli ebédőjéről, nevesetesen pedig arról, hogy a szomszédos szoba ajtaja előtt csapó ajtó volt. Ha Richelieu s az idegen ur, a kit a bibornok rendesen valami álnév alatt mutatott be, délben azzal ebédeltek, a kit a miniszter áldozatul kiszemelt, felállottak asztal után s a melékszóba indultak, Richelieu elől, aztán a meghívott vendég, végül az idegen ur! Mikor Richelieu a szoba küszöbére lépett, s a vendég a csapóajtón állott, az idegen ur jelt adott, a csapóajtó kinyílt s a vendég lesüllyedt a mélységbe. — Különb, hogy mennyire felelnek meg ezek a részletek a valóságnak, azt természetesen nehéz megállapítani.

119. szám kig. 1895.

Pályázati hirdetmény.

A vezetésem alatt álló alibunári járás Vég-Szent Mihály körjegyzőségében a körbábai állás rendszeresítettven — annak választás utján betöltésére ezennel pályázatot nyitok.

A kör székhelye Vég-Szent-Mihály, a hozzá tartozó község Sándorfalva.

A megválasztandó bába köteles ugyaz ujszülött kisedet, mint a beteg anyját 8 napon belül, lelkiismeretesen gyógykezelni.

Evi fizetése 140 frt, látogatási díja 1 frt.

A szegények ingyen kezelendők.

A hivatalos magyar nyelven kívül a román és tót nyelv bírása kívántatik.

Felhivatnak tehát mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy Vég-Szent-Mihály községében 1885. évi február hó 2-án d. e. 9 órára kitűzött választási határnapot megelőzőleg a szabályszerűen felszerelt kérvényeiket hozzám nyujtsák be.

Alibunárott, 1895. évi január hó 6-án

Kajtár,
főszolgabíró.

(28-3.2)

116. szám kig. 95.

Pályázati hirdetmény.

A vezetésem alatt álló Torontálvármegye alibunári járásban levő s hivatalvesztés által üresedésbe jött vég-szent-mihályi körjegyzőség állás választás utján betöltésére ezennel pályázatot nyitok.

A kör székhelye Vég-Szt-Mihály, a körhöz tartozó község Sándorfalva.

Javadalmazás: 600 frt évi fizetés, szabadlakás, 800 ööl pótkert ingyenes élvezete, Vég-Szt-Mihály községtől évi 65 frt utazási átalány és a szabályrendeletileg megállapított munkadíjak szabad szedése.

A választás Vég-Szt-Mihály községében 1895. évi február hó 2-án d. e. 9 órákor meg fog tartatni.

Felhivatnak tehát mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy a szabályszerűen felszerelt kérvényüket a választást megelőző napig hozzám nyujtsák be.

Kelt Alibunáron a szolgabírói hivatalnál 1895. évi január hó 5-én.

Kajtár,
főszolgabíró.

26-3.2

117. szám kig. 1895.

Pályázati hirdetmény.

Vezetésem alatt álló Torontálvármegye alibunári járás 6 községében üresedésben levő 6 irnoki állásra ezennel pályázatot nyitok.

A jegyzői oklevéllel bírók előnyben részesülnek.

Felhivatnak tehát mindazok, — kik ezen 400—400 frt évi fizetéssel dotált állások egyikét elnyerni óhajtják, hogy a szabályszerűen felszerelendő kérvényeiket folyó évi február hó 1-éig hozzám nyujtsák be.

Kelt az alibunári szolgabírósnál 1895. évi január hó 5-én.

Kajtár,
főszolgabíró.

27-3.2

8026. szám kig. 1895.

Pályázati hirdetmény.

Torontálvármegye Antalfalva járásába bekebelezett Tor-Vásárhely községében megüresedett községi segédjegyzői állásra ezennel pályázatot hirdetek s ezen állásnak választás utján leendő betöltésére 1895. évi január hó 31-ikének d. e. 10 óráját kitűzöm.

Felhivom mindazokat, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t. cz. 6. §-ában jelzett képesítést, az eddigi gyakorlatot és erkölcsi magaviseletet igazoló okmányokkal kellőleg felszerelt pályázati kérelmüket 1895. évi január hó 30-ig hozzám nyujtsák be.

A jelzett segédjegyzői állás javadal-

mazása évi 400 frt.

Antalfalván, 1895. évi január hó 7-én.

Fóris,
h. főszolgabíró.

(36-3.3)

1184. Bvk. 1894. szám.

Árverési hirdetmény.

Alólírott kir. bírósági végrehajtó részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a nagybecskereki kir. törvényszék 1894. évi 15183. sz. a. kelt árverést rendelő s a nagybecskereki kir. járásbírósnak 1894. évi 13958. sz. a. kelt kiküldő végzése alapján Nagybecskereken 1892. évi október 17-ik napján végrendelet hátrahagyása mellett elhalt Laszka Kodár Juliánna hagyatékában talált s az 1892. évi október hó 26-án felvett leltár 1—97. t. a. felsorolt 117 frt 92 kr-ra becsült szobatorok, ruha, ág- és fehérneműek Nagybecskereken 1895. évi január hó 29-én délelőtt 10 órákor örökösök volt lakhelyen (Becskekereken Uri-utca 259/20. házsz. a.) készpénz fizetés mellett bírói árverésen el fognak adatni.

Kelt Nagybecskereken, 1895. évi január hó 3-án.

Kiss,
kir. bírósági végrehajtó.

1289. sz. B. v. k. 1894.

Árverési hirdetmény.

Közhírré tétetik, miszerint a tekintetes budapesti kir. törvényszéknek 1894. évi 1963. számú végzésével megkeresett tekintetes nagy-becskekereki kir. járásbírósnak 1894. évi 10018. sz. alatt kelt végzése folytán Landsberger J. cég részére Kupuszarovics Jenő nagybecskereki lakosnál 1295 frt 90 kr-tól, ennek 1894. évi június hó 2-ik napjától járó 6% kamatai, 67 frt 38 kr perköltség, 21 frt 65 kr végrehajtás kérvényi, 6 frt 35 kr végrehajtás foganatosítási s netalán még felmerülendő megítél s megítélendő költségek erejéig kielégítési végrehajtás utján 1894. évi december 21-én lefoglalt 800 frttal becsült cseréppel fedett erős tölgyfa-oszlopokon nyugvó kotárkából álló ingóknak a Tomaseváci utcában Nagy-Becskekereken bírói árverésen készpénz fizetése mellett leendő eladatása 1895. évi január 23-ik napjának délelőtti 11 órára tüzetett ki, az 1894. évi 16312. sz. a. k. végzés alapján.

Együttal felhivatnak mindazok, kik az elérvezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, de az, ha részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, ugyaz esetben is, ha elsőbbségük bírelti vagy haszonbérleti viszonyon alapszik és ezen törvényes zálogjoguk a végrehajtási jegyzőkönyvben meg van ugyan említve, azonban a követelés összege ugyanott kitüntetve nincs, miszerint az 1881. évi LX. t. cz. 111. §-ához képest elsőbbségüket az árverés megkezdéseig alólírthoz egy példányban írásban adják be, avagy szóval jelentsék be, annál is inkább, minthogy későbbben bejelentett elsőbbségek végrehajtató kielégítését nem gátolván, igénylők a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Kelt Nagybecskereken, 1895. évi január hó 10-én.

Kiss István,
kir. bír. végrehajtó.

(51-1.1)

163. szám kig. 1895.

A n.-szt.-miklósi főszolgabírótól

Pályázati hirdetmény.

Torontálvármegye n.-szt.-miklósi járásához tartozó Kis-Zombor, Porgány, Pusztá-Keresztur, Keglevichháza és törökkanizsai járáshoz tartozó Ferencszálás községekből álló állatorvosi kör részére

Kis-Zombor székhelyvel rendszeresített állatorvosi állás betöltésére ezennel pályázatot nyitok.

A körállatorvosi javadalmazás áll évi 400 frt készpénz fizetés, valamint a községi és kör állatorvosi állások szervezéséről szóló megyei szabályrendelet 10. és következő §§-aiban foglalt mellékjöveldelmekből.

Felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy 1883. évi I-ső t. cz. és az 1888. évi VII. t. cz. értelmében felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám folyó évi február hó 15-éig nyujtsák be.

N.-Szt.-Miklós, 1895. évi jan. hó 9-én.

Lestyánszky,
főszolgabíró.

47-3.2

8955. kig. 1894. szám.

Pályázat.

A Szárcsa községi székhelyvel üresedésbe jött körorvosi állásnak betöltésére céljából ezennel pályázatot hirdetek. Ezen körhöz tartozik 4 község és pedig az ösz szeépült 2 Szárcsa és 2 Neuzina község. Javadalmazás évi 600 frt, ezenkívül a szabályrendeletileg megállapított látogatási díjak élvezete és a 2 Szárcsa községben végzendő halottkémlésért évi 40 frt.

Pályázni kívánók képesítvényüket és nyelvismereteiket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket folyó év február hó 1-ig nálam nyujtsák be.

Módos, 1895. január hó 10-én.

Dr. Gyertyánffy Jenő
főszolgabíró.

(41-3.3)

8880. szám kig. 1894.

Pályázati hirdetmény.

A megüresedett Farkasd községi irnoki állásra ezennel pályázatot nyitattik. — Ezen állásal 300 frt évi fizetés, valamint a marhalevelek kiállításából eredő jövedelem élvezete van egybekötve.

Felhivatnak mindazok, akik ezen állást elnyerni akarják, hogy elméleti képzettségüket, eddigi alkalmaztatásukat és nyelvismeretüket igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket az antalfalvi járás főszolgabírói hivatalához f. évi február hó 5-ig küldjék be mivel a később beérkezők figyelembe vételni nem fognak.

A választás f. évi február hó 6-án fog Farkasd község házában megejtetni.

Kelt Antalfalván, 1895. évi január hó 7-én.

Fóris,
h. főszolgabíró.

49-3.2

Meghívás.

A „Kübekházi takaré- és hitelszövetkezet“ f. évi február hó 2-án d. u. fél 1 órákor a szövetkezet helyiségében tartja III. évi rendes közgyűlését, melyre a szövetkezet tagjai tisztelettel meghivatnak.

Tárgyak:

1. Igazgatósági jelentés és az 1894. évi zárszámadás bemutatása.
2. Felügyelő bizottság jelentés, melynek alapján a felmentvény megadása.
3. Három jegyzőkönyv hitelesítő választása.
4. Egy felügyelő bizottsági tag választása.
5. Esetleges indítványok.

Kelt Kübekháza, 1895. évi január hó 13-án tartott rendkívüli választmányi ülés határozatából

Kempf Géza,
titkár.

Herzog Ferenc,
elnök.

52-1.1.